

گفته می شود

(سوم)

گفته میشود، کشور های ایران و پاکستان منحصراً همسایگان افغانستان بسیار علاقمند حضور در کنفرانس های بین المللی به ارتباط حل مشکل مربوط به اوضاع افغانستان میباشند. گرچه این کشورها ظاهراً خود را دوست مردم افغانستان و طرفدار ختم خشونت و خونریزی در این کشور به جهانیان نشان میدهند. ولی در پس پرده هر دو کشور متذکره درست در جهت مقابل نتایج کنفرانس های بین المللی در امر ختم جنگ در افغانستان، تاکتیک های جاسوسی و استخباراتی شانرا عیار و در راستای منافع شیطانی شان تلاش دارند تا بیش از پیش اوضاع را در این کشور به وخامت بکشانند. روی این ملحوظ به نظر میرسد که کشورهای عضو ناتو از سوء نظر سردمداران پاکستانی و ایرانی نسبت به افغانستان چیزهایی را درک، و از این دوکشور دعوت بعمل نیامد تا در کنفرانس لزین اشتراک نمایند؛ با آنکه تعدادی از مقامات دو کشور متذکره آشکار و پنهان از عدم دعوت رهبران شان به کنفرانس لزین دلخور و ناراض به نظر میرسیدند؛ ولی رئیسای شبکه های جاسوسی آنها در مورد کاملاً امیدوارند تا از تمام قطعنامه ها در مورد افغانستان، و جلسات پشت پرده کنفرانس مذکور با حامد کرزی اطلاعات دقیق بدست آورند. زیرا شبکه های جاسوسی کشورهای ایران و پاکستان در دفتر مقام ریاست جمهوری افغانستان و مقام وزارت دفاع افغانستان جاسوسان فروخته شده ای دارند تا بموقع، بسیاری از اسناد و فیصله های محرم بین المللی در مورد افغانستان را به بادران ایرانی و پاکستانی شان گزارش دهند.

گفته میشود که بعد از نشر خبری توسط نیویارک تایمز در مورد حضور شخصی بنام ملا اختر محمد منصور بعنوان معاون ملا عمر و نماینده طالبان در ارگ ریاست جمهوری افغانستان و مذاکرات وی با سران دولت افغانستان؛ حامد کرزی ضمن مصاحبه در جواب سوالی به این ارتباط اظهار داشت که «چنین خبر دروغ است و شما نباید گزارشات نیویارک تایمز را باور کنید.» بدون شک، بعد از اعتراف حامد کرزی در امر گرفتن رشوه از ایران و تأیید گزارش نیویارک تایمز در مورد دریافت رشوه توسط عمر داوودزی از مقامات وزارت خارجه ایران، تعدادی از مشاوران پیشمار حامد کرزی به وی گوشزد کرده اند که بعد از این اخبار نشر شده، توسط مطبوعات غربی را تأیید نکند. و کرزی هم که خود در امر برداشت و تفکیک روشن از مسایل ملی و جهانی عاجز و ناتوان است؛ جز اطاعت از مشاورانش راه دیگری سراغ ندارد. از طرف دیگر اظهارات کرزی در مورد دروغ بودن خبر نیویارک تایمز تلویحاً نیز صادق میباشد، زیرا کرزی نه با ملا اختر محمد منصور اصلی، بلکه با ملا اختر تقلبی مذاکره کرده است.

گفته میشود آب و هوای مناطق مختلف افغانستان در فصول جداگانه سال بسیار، بسیار گوارا تر از آب شور و هوای تفتیده کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس میباشد. ولی با این هم تعدادی از برادران دولت جهادی کرزی اعم از آل فهیم و آل کرزی بجای توجه به کشور خود با سرمایه گذاری های دهها میلیون دالری در کشورهای حاشیه خلیج فارس در پی اعمار و خرید خانه های مجلل و بزنس های آنچنانی میباشند. و گزارشات می رساند که بسیاری از روسای دولت کرزی در اخیر هفته و در جریان رخصتی های دوامدار چون عید های فطر، اضحی، نوروز و غیره به دویی رفته و در آنجا به استراحت و تفریح می پردازند. حالا جای تعجب است که این برادران بجای رفتن به مناطق خوش آب و هوایی چون پنجشیر و پغمان در تابستان، و کندهار و جلال آباد در زمستان چرا بخود زحمت میدهند و جهت تفریح به شهر تفتیده دویی میروند؟ ولی خبر های سرچوک کابل حاکی از آنست که این برادران جهادی در دویی بدنبال چیزهای دیگری اند؛ که دستیابی به چنین چیزها در پغمان، کندهار، پنجشیر و جلال آباد هنوز دور از امکان است.

دیپانو شمیره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آونلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادښت: دلیکنی د لیکنیزې بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لوی

گفته میشود که در پروسه رشد دانش و تجربیات بشری، ولو از هرگونه آن، گاهی اتفاق می افتد که شاگرد از استاد جلو میزند. حالا در این موارد اکثراً شاگردان جلو افتاده با حفظ احترام استاد به پیش میروند، و مواردی هم وجود دارد که شاگرد در راستای تحقق منافع و امیال شخصی اش، سر استاد را زیر بالش میکند، یعنی آنچه که شاگرد وفا دار [حقیقتاً الله امین] با استاد توانا [نورمحمد تره کی] انجام داد. روزگاری سازمان استخبارات نظامی پاکستان تحت سرپرستی و آموزش سازمان های مشابه غربی چون انتلجنت سرویس انگلیس و سی آی ای امریکا اساس گذاری و در جریان حضور نظامی اتحاد شوروی سابق در افغانستان با کمک های بیکران تکنیکی و مالی کشورهای غربی به پختگی رسیده و در حصه شناخت جوانب مختلف اجتماعی و جاسوسی در منطقه با در نظر داشت اینکه خود تهداب منطقوی و بومی دارد، از سازمان های همگون غربی پیشی گرفت، در نتیجه حالا شرایطی رقم خورده است که سازمان مذکور در راستای تحقق منافع شیطانی پاکستان در ارتباط با افغانستان پیهم استادان غربی اش را فریب داده و گول میزند. چندی قبل آوازه های تماس دولت افغانستان با سطوح رهبری طالبان بر سر زبانها بود، تا جائیکه جنرال دیوید پطروس نیز موجودیت چنین تماس ها را تأیید کرد. ولی اخیراً خبرهای به نشر رسیده است که شخصی بنام ملا اختر محمد منصور معاون جنیش طالبان توسط هلی کوپتر ناتو از پاکستان مستقیماً به مقر ریاست جمهوری افغانستان منتقل و چندین بار با مقامات دولت افغانستان و مقامات کشورهای غربی مقیم در افغانستان مذاکره و همزمان مبالغ هنگفت پول نیز به وی تادیه گردید. ولی در ادامه این مذاکرات در کندهار و حضور افرادی که ملا اختر محمد اصلی را میشناختند، فاش شد که طرف مذاکره کننده ملا اختر محمد منصور نیست. با فاش شدن این موضوع بلافاصله ملا اختر تقلبی بکمک سازمان استخبارات نظامی پاکستان از صحنه ناپدید و دوباره به پاکستان فرار داده میشود. و مقامات دولت افغانستان و ناتو تازه فهمیدند که بی جهت قایلین های سرخ بسیاری را در استقبال از ملا اختر تقلبی فرش کرده بودند. با گول خوردن امریکا و رؤسای دولت افغانستان روی چنین یک موضوع نسبتاً کوچک و ضمناً خنده آور؛ و درامه سازی سازمان استخبارات نظامی پاکستان درمورد، شاید مردم افغانستان بدانند و بخود آیند که آنطوریکه تصور میشود رقم دهنده و سمت دهنده جریانات و سرنوشت اوضاع و مردم افغانستان تنها در دست امریکا نیست، بلکه این سران دولت و سازمان استخبارات نظامی پاکستان است که با دبله ماری، مداری گری و شعبده بازی مردم ما و جهانیان را فریب داده، و تحقق صلح در افغانستان را کراراً با بن بست مواجه ساخته و با سرنوشت ملت، مردم و کشور ما بازی میکنند.

گفته میشود که سازمان شفافیت بین المللی درست چند روز قبل از اعتراف حامد کرزی، رئیس جمهور افغانستان در امر دریافت رشوه توسط رئیس دفترش از دولت ایران؛ افغانستان را سومین کشور از نگاه فساد اداری در جهان اعلان نمود. مسلماً اگر این بررسی سازمان مذکور بعد از اعتراف حامد کرزی در امر دریافت رشوه از دولت ایران صورت میگرفت بدون شک دولت افغانستان از نگاه فساد اداری افتخار مقام اول را در جهان کمایی میکرد. زیرا رؤسای دولت های سومالیا و برما که به ترتیب مقام اول و دوم را از نگاه فساد اداری در جهان اخذ نموده اند؛ تاکنون دست به اعتراف دریافت رشوه از کشور ثانی را نزده اند.

گفته میشود که دولت پاکستان از جنوری سال ۲۰۰۲ به تعداد هفتاد هزار سرباز را در سرحد میان افغانستان - پاکستان جهت جلوگیری از ورود طالبان به افغانستان مستقر نموده است؛ که پول مصارف آنرا سالانه مبلغ یکصد میلیون دالر ایالات متحده امریکا می پردازد. ولی از همان آغاز معلوم بود که استقرار سربازان مذکور در امتداد سرحد میان دو کشور فقط یک شانناژ سیاسی جهت گرفتن باج بیشتر از ایالات متحده امریکا میباشد و بس. زیرا از هفتاد هزار سرباز، در هر پنجصد متری - سرحد ۲۶۰۰ کیلومتری میان دو کشور میتواند ۱۳ سرباز استقرار یابد، که در اینصورت هر سرباز در هر بیست و چهار ساعت فقط موظف به پهره کمتر از دو ساعت خواهد بود. و هر پوسته به آسانی تمام میتواند دوصد پنجاه متر بطرف راست و دوصد پنجاه متر بطرف چپ را ترصد و حمایه نماید؛ که در صورت صداقت پهره داران امکان ورود هیچ زنده جانی بدو طرف سرحد امکان پذیر نخواهد بود. ولی نا گفته پیداست که سر بازان مذکور نه تنها اینکه مانع ورود خرابکاران بداخل خاک افغانستان نمیشوند، بلکه ایشان نظر به هدایت مقامات بالایی در مواردی حتی رهنمای های لازم را نیز جهت ورود شورشیان بخاک افغانستان در اختیار شان میگذارند. چنانچه در اینمورد اخیراً تلویزیون بخش فارسی بی بی سی ضمن مصاحبه با یکی از بنیاد گرایان عرب متولد کشور تونس بنام محمد انیس که مدتی را در جنگ علیه خارجی ها در افغانستان سپری نموده بود، از او پرسید که چرا جهت جهاد به فلسطین و اسرائیل نمیروید و علیه اسرائیلی ها نمی جنگید؟ انیس در جواب گفت «حکومات و دولت های همسرحد با اسرائیل چون مصر، اردن، سوریه و لبنان به مجاهدین عرب از طریق سرحدات

شان اجازه ورود بخاک فلسطین و اسرائیل را نمیدهند، تا ما به آنجا رفته و علیه اسرائیلی ها جهاد نمائیم؛ ولی درحده رفتن به افغانستان و جنگ علیه اشغالگران از طرف دولت و حکومت پاکستان برای ما هیچ ممانعت و مشکلاتی ایجاد نمیشود.»

پایان

د پانو شمیره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادښت: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په ځیر و لولئ